

Nr 10.

Av herrar **Ericsson** i Sörsjön och **Olsson** i Rödningsberg, *angående avlöningen för vissa befattningshavare vid yrkesinspektionen.*

Det förslag till en avsevärd och välbehövlig förstärkning av skogs- och flottledsinspektionen som återfinnes å femte huvudtiteln är givetvis ägnat att väcka djup tillfredsställelse. Så grundligt utredd som frågan är och så nära som förslaget ansluter sig till de önskemål som framgått ur utredningen, skall något längre gående yrkande icke framställas.

Endast i en detalj, nämligen ifråga om placeringen i lönehänseende, synes ett annat förslag än K. Mats böra komma under riksdagens prövning.

Erfarenheten har givit vid handen att mycket stora krav måste ställas på den ledande kraften i denna inspektion, nämligen statens skogs- och flottledsinspektör, skogsyrkesinspektören, som socialstyrelsen anser att han bör benämnas. Utom högre skogsteknisk utbildning och praktisk erfarenhet bör han besitta en rent personlig duglighet, pondus och auktoritet utöver de formella kvalifikationernas mått. Det förefaller därför betänkligt att placera honom i en lönegrad som icke likställer honom med yrkesinspektörer och jägmästare som förvalta revir av första klass. De senare ha ett tilläggsarvode av 1,200 kr. förutom lön enligt löneklass B. 26. Även en förvaltare av revir av andra klass kommer med tilläggsarvodet 600 kr. upp till en lön som ligger mellan B. 27 och B. 28.

Vid tidigare riksdagsbehandling av frågan om denne inspektörs löneplacering har från olika håll framhållits att han borde likställas med yrkesinspektörerna och alltså placeras i lönegrad B. 28. Vid 1930 års riksdag framhöll sålunda dåvarande departementschefen, statsrådet Lübeck, att man med rätta kunde jämföra honom med yrkesinspektörerna. Han hade hela riket till arbetsområde och skulle inom detta, jämte sin ursprungliga uppgift, utföra en yrkesinspektörs åliggande. Nuvarande departementschefen, statsrådet Möller, var av samma mening. Han var icke säker på att de som hävdade en annan mening följt de linjer som lönesystemet är uppbyggt efter och förklarade sig icke vara tilltalad av att en bestämd skillnad skulle göras mellan yrkesinspektörerna och denne specialinspektör samt framhöll att man från skogsarbetarhåll och sakkunnigt håll i övrigt uttalat att man icke skulle liksom deklamera denne specielle inspektör. Liknande synpunkter anfördes av hrr Lindhagen och Vennerström samt i andra kammaren av hrr Järte och Edw. Johanson.

Sedan skogs- och flottledsinspektörens löneplacering fastställdes har verksamheten 1931 utvidgats till flottledsbyggnadsverksamheten, 1932 till att verka för förbättrande av skogsarbetarnas matlagnings- och provianterings-

förhållanden och 1936 till inspektion av vissa fartyg som användas vid flottning. Därtill kommer nu Kungl. Maj:ts förslag beträffande utökning av inspektionens personal, vilken därmed blir större än den som är underställd någon yrkesinspektör. Förslag torde dessutom vara att förvänta beträffande utvidgning av härbärgeslagen i samband med dess revision, bl. a. till att omfatta skogsvårdsarbete samt cirkelsågning i skogen. Att allt detta ökar både arbetsbördan och tjänsteansvaret är påtagligt. Då skogsyrkesinspektören icke har någon sakkunnig överordnad blir han realiter en självständig cheftjänsteman för sin avdelning av yrkesinspektionen.

Socialstyrelsens förslag att skogsyrkesinspektören placeras i lönegrad B. 28 synes ur här anförda eller antydda synpunkter välmotiverat och rättvist. Det har även tillstyrkts av den särskilde sakkunnige beträffande socialstyrelsens omorganisation.

I överensstämmelse med en sådan placering och för att de icke skola bli missgynnade i förhållande till andra jägmästare i jämförliga ställningar, bör helårsassistenten såsom socialstyrelsen föreslagit vid uppförande på ordinarie stat placeras i samma lönegrad som övriga ordinarie assistenter vid yrkesinspektionen, eller i lönegrad B. 21, samt den extra ordinarie assistenten i 17 lönegraden för e. o. befattningshavare.

Under åberopande av vad sålunda anförts, hemställes, att riksdagen måtte besluta,

att befattningen som skogsyrkesinspektör placeras i lönegrad B. 28,

befattningen som assistent hos skogsyrkesinspektören vid befattningens uppförande å ordinarie stat i löneklass B. 21 samt

att lönen för biträdande assistenten hos samme inspektör skall utgå enligt löneklass 17 för e. o. tjänstemän.

Stockholm den 15 januari 1937.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Nils Olsson
i Rödningsberg.